

Sv. Oče hrvatski mladini

Hrvatska mladina je priredila jubilejno romanje v Rim ter je bila 11. julija sprejeta od sv. Očeta. Na čelu mladine sta bila sarajevski nadškof dr. Šarić in zagrebški pomožni škof dr. Salis-Seewis. Sarajevski nadškof je sv. Očetu izročil darove bosanske katoliške mladine, med njimi lepo sliko, predstavljajočo bosansko pokrajino. Ko je sv. Oče stopil v dvorano (Ducale), je mladina navdušeno zapela prelepo hrvatsko Marijino pesem »Zdravo Djevo«. Nato je imel papež na mladino prsrčen nagovor, ki je bil takoj preveden v hrvatski jezik. Uvodoma je omenil prelepo petje ter je rekel: »To petje nam je poklicalo v spomin vašo drago domovino, ki je vam in nam tako mila, vaše hiše in domove, ki smo jih poprej opazovali na vašem lepem daru, na podani nam umetniški sliki, ki predstavlja del vaše domovine. Za nas pa je še lepši dar vaša prisotnost in vaš obisk, ki nam tako jasno in glasno govori, da imamo pred seboj dobre sinove in hčerke, ki so prišli, da obiščejo skupnega Očeta ter prejmejo njegov očetovski sv. blagoslov.«

»Prišli ste«, tako je nadaljeval, »da obogatite svoje duše s plodovi svetega jubilejnega leta pod vodstvom vaših škofov in jako številno zastopanih duhovnikov, ki vas v vseh prilikah in težavah skrbno vodijo k zveličanju, trudeč se, da v vaših srcih ohranijo vero vaših očetov. Prišli ste k nam kot zastopniki vseh stanov in slojev ter ste nam predali preko svojega voditelja, sarajevskega nadškofa, lepo adresno, polno dobrih in plemenitih sklepov, ki so, ko smo jih čitali, vzbudili v nas živo željo, da vas vidimo, da vas spodbudimo k nadaljni vztrajnosti v dobrem, ter vas blagoslovimo. Obljubljate nam

čvrstost in vztrajnost v veri in posebno v nemo v krščanskem apostolstvu. Med vašimi gesli smo čitali besede: žrtev in apostolstvo, to je, da ste bili do sedaj ter tudi da boste v prihodnje pripravljene prinesli in pretrpeti vsako žrtev, ki jo zahteva točno izvrševanje krščanskih dolžnosti, da hočete služiti Križu, z njim se ponášati, pod njim se boriti, ter po smernicah, ki so vam dane s Križa, živeti in umreti.«

»Znano nam je«, tako je rekel papež naposled, »vaše dosedanje teženje in vaši napor v dobrem, toda tukaj ni zastoj, marveč je treba vedno imeti pred očmi opomin: Vedno boljše, vedno višje! Bodite v življenju pravi apostoli Križa in njegova želja se bo izpolnila! Iz njegovega presv. Srca se bo izlila po vaših dušah obilica njegovega svetega blagoslova. V tem smislu vam radi podelimo svoj blagoslov, vsem in vsakemu posamezniku od vas za vse in za vsakogar, za kar in za kogar želite, da bo blagoslovljen od nas. Blagoslovljamo vso vašo drago domovino. Blagoslovljamo ves vaš narod, vaše duhovnike z željo, da vztrajajo v svojem apostolskem delu in v oblikovanju Kristusovega življenja v vas, vaše škofo in vso njihovo čredo.«

Razvanje Gasilno društvo pripravlja za nedeljo dne 30. julija ljudsko igro »Lovski tat« Agilni kulturni delavci, ki so šli že z mnogimi igrami preko odra, zaslužijo priznanje.

Slivnica pri Mariboru. V nedeljo dne 9. jul. je priredil salonski orkester »Guslar« koncert na vrtu g. Lesjaka, ki se je v vsakem oziru dobro obnesel. Orkester vodi splošno znani kulturni delavec, tamošnji šolski upravitelj g. Rado Mejovšek.

Petrovče. Fantje kongreganisti iz Petrovč poročajo v nedeljo dne 6. avgusta na Uršlo goro pri Slovenjgradcu ter vabijo vse dobre fante in prijatelje, da se jim pridružijo. Odhod z vlakom ob 10. uri do Šoštanj, potem pa peš. Drugo jutro ob 7. uri sv. maša in sv. obhajilo na Uršli gori. Pridite in okusite, kako prijetno je, če prebivajo bratje, sinovi ene matere, skupaj!

Tihotapska prebrisanost.

Pred dnevi je vzbujala pozornost stražnih organov ob belgijsko-nemški meji neka imenitna ženska. Mnogokrat se je vozila iz Belgije v Nemčijo in nasprotno in vedno po isti železniški progi. Financarji so jo preiskavali, a nikdar niso našli pri njej niti sence utihotapljenega blaga. Še le anonimno (brez podpisa) pismo je opozorilo carinike na oči te ženske. Ena njenih oči je bilo umetno. Pri natančni preiskavi so ugotovili, da je bilo umetno oko na najbolj duhovit in prikrit način prikrojeno kot skrivališče za dijamante. Koliko dijamantov je ta ženska na opisani način pretihotapila, se ni dalo dokazati.

Nek nemški gospod ob nemško-francoski meji je iztuhotal drug način tihotapljenja dijamantov. Ob omenjeni meji pri mestu Kehl so opazovali starejšega gospoda, ki se je vozil bogznaj kolikokrat preko meje v Strassburg. Tudi v tem slučaju niso odkrili pri tako zelo skrbnih telesnih preiskavah na možu ničesar sumljivega. Slednjič pa je doletela tudi tega pretkanca usoda. Zagrabile so ga neznosno hude bolečine v slepiču baš v trenutkih, ko je bil na obmejni postaji. Železniški zdravnik je odredil takojšnjo operacijo, kateri se je ustavljal bolnik. Strah pred operacijskim nožem so si razlagali na enostaven način, ker si pač nikdo ne pusti rad štorati po trebuhu. Vsled vedno naraščajočih bolečin so le spravili bolnika v bolnišnico na operacijsko mizo, kjer mu je izrezal zdravnik napadenega slepiča. V slepem črevu so našli kapsulo v velikosti prstnika in v tej so bili dijamanti. Take kapsule je požiral gospod vsakokrat, predno se je podal na pot preko meje in je najbolj varno utihotapil dijamante. Slučaj in bridek udarec usode sta hotela, da je kapsula enkrat zgrešila običajno pot in razdražila do smrtne opasnosti slepiča.

*

da je mož, ki je bil nekoč Vaš učenec, ki ste ga ljubili in mu zaupali, velik zločinec.

Ta mož sem jaz: Andrej Bogatec.

Jaz sem umoril svojo sestro Katrico, jaz sem jo utopil v Colnarjevem studencu.

Ni storil tega Colnar, ne Meden, tudi kdo drugi ne.

Jaz sem storil to.

Sedaj bi pač to pismo že lahko končal, kajti kdo bo rad bral pismo človeka, ki je umoril svojo sestro? Ali so za umor sestre sploh kakšni blaževalni razlogi?

Toda prosim Vas, naj Vam povem še tole, da me ne boste imeli za čisto zavrženega človeka. Takole se je dogodilo vse:

Bil sem v vojni čez štiri leta. Človeško življenje tam ni bilo vredno nič; ubijati je bila zapovedana dolžnost. Ljudje so posiroveli pri tem poslu, živci so se izpremenili. Bil sem častnik, dvakrat ranjen, enkrat zasut. Nosil sem na prsih železni križ prvega razreda. In temu se je kmet Meden posmehoval. Vi ste bili priča, ko se je to

dogodilo. Skoraj se je pripetila nesreča že v gostilni. Morebiti bi bilo to manjše zlo. Kakor vsak drug vojak, sem tudi jaz na tistem strahotnem polju bede in klanja sanjal o povratku domov, o miru, ponosu in ljubezni.

In prišel sem domov, zdrav, močan, življenja željen, kot častnik, odlikovan z visokim odlikovanjem.

In kaj sem našel doma? Največjo duševno stisko, zaničevanje, sramoto.

Moja sestra Katrica je bila oskrunjena, in te bolečine ni mogoče izmeriti.

Namesto da bi vojaka častili, so ljudje s prstom kazali za njim. Užaljena mati je bila hčerko zavrгла. Katrici ni bilo mar tega, strastno dekle je podivjalo v opojnosti prvih dni miru. Skakala in plesala je in ji nikoli ni bilo dovolj tistega, po čemer je v hudih letih vojne hlepela vsa njena mladost. In obesila se je Colnarju okrog vratu.

Najprej sem nameraval ubiti Colnarja, tega lahkega selnega in brhkega hrusta. Toda pre-

zen. Poroko so slavili v Nairobi v zelo veseli družbi, katero so tvorili vsi Angleži. Ussher in njegova nevesta sta sklenila dolgo pred poroko, da bosta nastopila kaj po poroki potovanje v letalu v Kapstadt. Vožnje sta se tudi lotila na poročni dan. Zakonski par je letel v smeri na Tanganika jezero, je preletel gorovje in se je nameraval odpočiti ob obali Niassa jezera nekaj dni. Starši neveste so pričakovali brzojavko o posrečenem potovanju s prve postaje. Brzojavka je izostala. Mesto srečo napovedujočega telegrama je došel drugi iz Mbeye, 50 km od Niassa jezera. Tamošnje oblasti so